

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

The Provincial
Library
City

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VI.

Ч. 24.

СУБОТА, 15. МАРТА 1924.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, MARCH 15th, 1924.

No. 24.

VOL. VI.

Ліберальні послы з індустриальних центрів виступають проти свого правительства

ЗАПОВІДЖЕНА ЗНИЖКА ТАРИФІВ ПРИЧИНЮ ОПОЗИЦІЇ ДО ПРАВИТЕЛЬСТВА.

ЛІБЕРАЛИ - ІНДУСТРІАЛІСТИ ЗІ СХОДУ ПРОТИ ЗНИЖКИ ТАРИФІВ НА РІЛЬНИЧІ ЗНАРЯДИ.

Посол Реймонд з Брентфорд каже, що невідповідний капітан державного корабля повинен уступити.

ОТТАВА, 14. марта. — Ліберальній партії грозить розкол. Правительство Кінга, не маючи задоволення абсолютної більшості в парламенті, пішло на поступки прогресивним (фармерським) послам з західної Канади і під час отворення парламенту заповіло в тронній промові знизку цлової тарифи на рільничі знаряди. Проти цего виступили ліберальні послы з промислових округів східної Канади і заявили, що будуть поборювати всяку, хоч-би найменшу знизку тарифи. Преміер Кінг і його правительство найшлися в скрутнім положенню і в ліберальній партії може прийти до розколу, а то й до упадку теперішнього кабінету.

Кажуть, що бунт проти правительства на Сході веде Винсет Мессей, голова "Massey-Harris Co.", що виробляє рільничі знаряди. Він був минушого тижня в Оттаві і переговорював з членами правительства. З достовірних жежер повідомляють, що Мессей загрозив, що спродать свої фабрики і в такий спосіб закінчить ітновання одинокого в Канаді підприємства, що виробляє рільничі знаряди. Відомо є, що "International Harvester Co." зі Злучених Держав вже від ряду літ є готова набути "Massey-Harris Co." і таким робом позбутися всякої конкуренції на ринку збуту рільничих знарядів. Дотепер канадське підприємство відмовлялося перейти в руки американської компанії і задержало свою тожність. Коли-ж правительство Кінга переведе знизку тарифи на рільничі знаряди, чим дасть доступ до Канади американським виробам, то Мессей є готовий спродати і замкнути свої фабрики.

Урядово повідомляють, що преміер Кінг, умучений працею, вихав на відпочинок до Етлентік Сіті в Злучених Державах. Та в дійсності, як кажуть в добре поінформованих кругах, він вихав на "мирові переговори" з несприимирими до його програми лібералами. Разом з ним вихав Ендрю Гейдон, бувший ліберальний організатор на Канаду. Можливо, що переговори розпочалися в Торонто, або в офісі "Massey-Harris Co." в Батавії в Нью Йорку. Про їх перебіг нікому ще нічого невідомо.

Вчера по полудни в домініяльній парламенті промовляв ліберальний посол В. Г. Реймонд з Брентфорд, Онт. Він без ніяких обиняків заявив своему правительству, що буде виступати проти всякої, хоч-би і найменшої знизки цла на рільничі знаряди. Реймонд сказав в своїй промові, що як капітан державного корабля не вміє добре керувати кораблем, то повинен уступити. Хоч Реймонд не згадував тут про преміера Кінга, то ярте кождому було зрозуміло, що це до него відносилось. Взагалі Реймонд в многих місцях промови атакував преміера, але ніколи в прямий спосіб і не згадував його імені.

В. Г. Реймонд є третім ліберальним послом, що підчас дебати над відповіддю на тронову промову виступив проти пропонованої знизки цлової тарифи на рільничі знаряди.

В ТУРЕЦЬКІЙ РЕПУБЛІЦІ ПЕРЕВОДЯТЬСЯ РАДІКАЛЬНІ РЕФОРМИ.

НАЦІОНАЛЬНЕ ЗІБРАННЯ ВИРОБЛЯЄ ПЛАН ЗАМІНИ ТУРЕЦЬКОЇ АЗБУКИ ЛАТИНСЬКОЮ.

Турецькі жінки домагаються від національного зібрання скасування многоженства і гаремів.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 14-го марта. — Тепер, коли каліфат зівстав вже скасований, турецьке національне зібрання в Ангорі звертає свою увагу на справу европеизації і модернізації Туреччини.

Турецькі законодавці працюють над планом заміни турецької азбуки на латинську і одна відповідальна газета в Константинополі вже почала виходити по французьки.

Посли національного зібрання уважають, що драстичні реформи є konieczні, як що Туреччина має зайняти своє належне місце в родині народів.

Серед пропонованих законопроектів є такі: скасування грецького і вірменського па-

РІВНОПРАВНІСТЬ МУСУЛМАНІВ В С.Р.С.Р.

МОСКВА, 11. марта. — Рада Народніх Комісарів Союзу Рад Соц. Республік підчернула вагу Міжнародного Дня Робітниць виданням декрету, яким увільнила 8,000,000 мусулманських жінок в С.Р.С.Р. від нерівностей, які від віків наложили на них їхні мусулманські правителі.

Раднарком видав новий закон, на підставі котрого карається 5 роками в'язниці того, що викрадає молоду, як також родичів, котрі слюють своїх дочок виходити заміж. Також карається в'язницею тих, що платять за молоду її родичам або своякам.

С.Р.С.Р. НЕ ЗГОДИТЬСЯ НА РІШЕННЯ "ЛІГИ НАЦІЙ".

МОСКВА, 13. марта. — Напередодні спроби "Ліги Націй" поладити спір між Польщею і Литвою Іза Мемеля, радянське правительство видаво урядову декларацію, що не згодиться на вирішення судьбі Мемеля, як що це вирішення западе без його участі.

ОБХОДЯТЬ РІЧНИЦЮ ПОВАЛЕННЯ ЦАРИЗМУ.

МОСКВА, 13. марта. — По цілім Союзу Радянських Соціалістичних Республік відсвятковано сему річницю повалення російського царя Миколи II.

Радянські газети звертають увагу на стійність радянського правительства та на те, що Радянській Республіці щасливо перейшли через різні лихоліття.

ПАПА ВСТАВЛЯЄТЬСЯ ЗА КАТОЛИКАМ В РОСІІ.

РИМ, 13. марта. — Папа Пій видав в імені католиків в Росії апель до всіх правительств, що навязали зносини з радянським правительством. Він просить ті краї, щоби вони наклонили радянське правительство, аби воно зменшило переслідування, від яких терплять католики в Росії. Апель свій папа вислав до Великої Британії, Італії, Іспанії і Греції.

(Забуває папа, або вдає, що не знає, що в Росії ніхто не переслідує католиків. Як що і були там покарані високі католицькі достойники, то не за свої релігійні вірування, але за контрреволюційну діяльність, а навіть за шпיוнажу в користь чужої держави і то підчас війни з тою державою.)

КЕС'Л ГЕРТ, Юта, 14. марта. — З заснапаних тут минулої суботи 173 майнерів витягнуто на верх 163 трунів. Тільки 10 майнерів не знайдено.

Жінки домагаються також, щоби перед винчанням обі сторони предкадали посвідки здоров'я і щоби справи розводів рішались тільки перед судовими трибуналами.

Жінка президента Кемалая Паші, яка набула освіту в Англії, стоїть на чолі жіночого руху за введенням цих реформ.

КОРОЛЯ ГУССЕЙНА ПРОГОЛОШЕНО КАЛІФОМ

ЛОНДОН, 13. марта. — Врочисше проголошення короля Гуссейна з Геджазу каліфом всіх Мусулман відбулося у вівторок в Шунегі, в Транс-Йорданії. Про це доносить кореспондент "Дейлі Експрес".

В церемонії взяла участь велика палестинська делегація. Всі арабські партії Палестини залучилися разом, щоби задемонструвати перед світом своєю єдність. Сирія була також заступлена.

Абдуль Меджід, якого Турки скинули недавно з каліфа, переслав телеграфічно Гуссейнові свої вітання в імені всієї турецької королівської родини.

КОРОЛЬ ГУССЕЙН ПРИНЯВ КАЛІФАТ.

ЕРУСАЛИМ, 13. марта. — Король Гуссейн з Геджазу прийняв офірту каліфату, вручену йому палестинськими делегатами. Він сказав, що жалує радше, ніж винув Турків за прогнання бувшого каліфа Абдуля Меджіда і предкадає членам турецької королівської родини місце охорони.

МОРГАН ПОЗИЧИВ ФРАНЦІЇ \$100,000,000.

НЬО ЙОРК, 13. марта. — Група ньюйорських банків на чолі з "Дж. П. Морган & Ко." уділила Банкови Франції позичку в сумі \$100,000,000, щоби помочи французьким фінансам. Таке оповіщення видано з офісу Моргана. Якій є процент від позички, про це в оповіщенню не сказано.

Завдяки цій позичці, а також завдяки меншій позичці англійських банків, вартість французького франка почала знова підноситися.

З упадком франка у Франції почала була зростати доріжня, а особливо піднеслися були ціни на хліб. В той сам час папскарі збивали великі зиски.

НІМЕЦЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ РОЗВ'ЯЗАНИЙ.

БЕРЛІН, 13. марта. — Президент Еберт розвязав сьогодні парламент. Найголовнішою причиною розвязання парламенту є брак правительственной більшості в парламенті, яка уможливила би правительству переводити свої законопроекти. В опозиції до теперішнього кабінету стоять соціалісти, націоналісти і монархісти. Нові вибори відбудуться правдоподібно 11. мая.

Переслідування української соціалістичної преси.

В Луцьку виходив тижневик "Селянська Доля", котрий поліцією без суду закрито, а відповідального редактора Степанюка увязнено.

На днях появилос перше число газети "Селянин", котра також, не побачивши світла, тою-ж поліцією зівстала закрита а редакція і шриффт опечатані.

РАДІКАЛИ ОСТАЮТЬ У МАЙНЕРСЬКІЙ ЮНІ

ГЛЕРІС БЕР, Н. С., 14. марта. — В копальнях Домініяльної Вуглевої Компанії робота стало продовжається.

В майнерській юні не зайшли ніякі зміни. Пару днів тому назад донесення подавали, що буде розпочата цілковита реорганізація "Юнайтед Майн Воркерс" в Новій Скошії, однак ця відомість не зівстала потверджена. Кажуть, що радикальна група (в дійсності радикальним є цілий 26. дістрікт) хоче задержати свій звязок з головним офісом майнерської юні в Індіанополіс.

ХОЧЕ РОЗСЛІДИТИ ПРИЧИНУ ІНДУСТРІЇ.

ЕДМОНТОН, Алта., 14. марта. — П. М. Кристофер, робітничий посол з Ракі Мантейн, поставив в провінціоноальнім парламенті внесок, в яким жадє назначення спеціальної комісії, яка розслідила би гірничу індустрію провінції.

Посол заявляє, що загал повинен мати деякі інформації про кошти продукції і зиски, які роблять вуглеві компанії.

ДЕЛЕГАЦІЯ С.Р.С.Р. ПРЕДКАДАЄ СВОІ ПОВНОВАЛІСТІ.

ОТТАВА, 13. марта. — В правительствених кругах отримано нині відомість, що радянська торговельна делегація предложит завтра канадському правительству свої повновалїсті.

Сподіються, що переговори в столиці будуть тревати кілька днів. Характер пропозицій делегації не зівстав виявлений.

ЗАСУДИ НА БОЛГАРСЬКИХ СЕЛЯН.

ВІДЕНЬ. — Болгарський воєний суд в Севево засудив 44 селян на в'язницю від 1 до 15 років за оказування ними опоры підчас перевороту Цанкова.

Зібрана в більшій числі селянська товпа демонструвала проти цего присуду з окликами: "Хай живе селянська партія!"

АРЕШТОВАННЯ КОМУНІСТІВ В ЕСТОНІІ.

РЕВЕЛЬ, 19. лютого. — В Естонії відбуваються масові арешти комуністів. Заарештовано більш як 500 членів комуністичної партії. Між заарештованими є 5 членів парламенту, крім того — багато членів міських управ та повітових самоупраядовань.

ЗАСИЛАЮТЬ УКРАЇНСЬКИХ ПРОФЕСОРІВ.

ЛЬВІВ, 19. лютого. — Газети повідомляють про заслання на Мазурські озера багатьох українських професорів та вчителів з Коломиї. Омелян Посих, Григорій Гимащук, Остап Світлик та деякі інші мають оселитися в Кросні. Причина — нелегальна шкільна діяльність.

ОБРЕГОН ПРОГНАВ З АРМІЇ 65 ГЕНЕРАЛІВ.

ЕЛ ПАЗО, Тексас, 14. марта. — Як подають нашіві сюди відомости з головної квартири президента Обрегона, в Мексико прогнано з армії в насідок недавнього повстання не менше як 65 генералів.

В загальнім прочислуванню армії позбавлено військової ранги і увільнено з армії 9 дивізійних генералів, 16 командантів бригад і 40 звичайних генералів.

Президент Обрегон планує перевести цілковиту реорганізацію мексиканської армії.

12 СІЛ ЗНИЩЕНО ПІДЧАС ЗЕМЛЕТРУСУ.

САН САЛЬВАДОР, 14. марта. — Підчас 420 землетрусів, які навістили протягом біжучого тижня Коста Ріку, 12 сіл перемінилися в руїну, а їх мешканці живуть тепер в шатрах.

ЗОЛОТІ ГРОШІ В РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІКАХ.

МОСКВА. — З днем 10. квітня в Союзі Рад. Соц. Республік переставють курсувати теперішні паперові гроші.

Всі радянські паперові рублі повинні бути виміняні в Державнім Банку на золоті гроші не пізнійше як 30. квітня.

Курс виміни встановлений 13-кий: 50,000 рублів випуску 1923 р. за один рубель золотом.

ПОВІДОМЛЯЮТЬ ПРО ЗМІНУ НАЗВИ МІСТА.

ВАШІНГТОН, 14. марта. — Радянське правительство повідомило нині почтовий департамент, що назва міста Петроград, відома перед війною як Ст. Петербург, зівстала переіменована на Ленінград в честь помершого голови Раднаркому С.Р.С.Р. Николая Леніна.

З ПРИВОДУ 63 РОКОВИН СМЕРТІ ТАРАСА Г. ШЕВЧЕНКА

СТАРАННЯМ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКОГО ГУРТКА ПРИ ВІДДІЛІ СТОВ. У.Р.Д. В ВІННІПЕГУ

— відіграється —

В СУБОТУ, ДНЯ 15-ГО МАРТА Ц. Р.

В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

дуже гарну драму відомого поета Т. Г. Шевченка п. н.:

Назар Стодоля

— 3 —

ВЕЧЕРНИЦЯМИ

РІЧ ДІЄТЬСЯ В XVII. ВІЩ КОЛО ЧИГИРИНА В КОЗАЦЬКІЙ СЛОБОДІ НА РІЗДВО В НОЧІ. — ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТКО ПРОСИТЬ ПРИЙТИ НА ЦЮ ВИСТАВУ ЯКНАЙЧИСЛЕНІШЕ.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ МІСЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТІВ.

Тикети можна набути кождого вечера в Укр. Роб. Домі, а в день представлення при касі.

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

— устроюється —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 16-ГО МАРТА Ц. Р.

В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛІВНИМИ ДАТКАМИ

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО НА ОЗНАЧЕНИЙ ЧАС!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Subscription per year \$4.00 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видає Стіваршенія "Українських Робітничих Вістей". Передплата на рік \$4.00 Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ДО КОГО НАЛЕЖИТЬ КАНАДА.

Політично Канада належить до Великої Британії, бо це ж одна з британських колоній. Економічно вона належить до порівняно невеликої горстки капіталістів Канади, Злучених Держав і Великої Британії.

Кожна капіталістична країна належить до тої горстки капіталістів, що володіють її багатствами, хоч в буржуазній мові значаю говориться, нібито вона належить до всего "народу", що її заселює. Воно так говориться, щоб закрити дійсність перед очима виснажених трудящих мас та вдовольнити їх бодай думкою про посідання того, чого вони на ділі не мають. Інакше, серед тих мас повстало б невдоволення і вони забачили б такі справді заводити багатства своєї країни і стати її дійсним власником.

Отже статистика виказує, що в таких країнах, як, наприклад, Злучені Держави і Канада менш чим 10 процент нетрудового населення (буржуазія) посідає більше майна чим поверх 90 процент решти населення. Звичайно найбільший процент багатства, не робітників та фермерів і вони, що працюють своєю творчістю всі багатства цих країн, таку мізерну долю цих багатств посідають, що й вижити з них не можуть.

В деяких капіталістичних країнах, як от в Великій Британії, Франції, Злуч. Державнах, капіталісти майже всі "свої", тоб-то свої горюжане. Але в Канаді, зі всіх капіталістів, що володіють її багатствами, "своїх", тоб-то горюжан Канади налічується около 64 процентів, а решта це капіталісти Злучених Держав (около 25 процентів), Великої Британії (около 10 процентів) і інших країн (около 1 процентів).

Коди порівняти цю найвищу статистику з обрахунками з минулих літ, то зараз кидаться у вічі зріст капіталу вкладеного в канадський промисловий підприємства капіталістами Злуч. Держав, а зменшення капіталу британських капіталістів.

В деяких індустріях Канади капіталісти Злуч. Держав мають майже повну контролю, або її скорим ходом завойовують. Наприклад, 45 процент копальні нікелю в Канаді є в руках капіталістів Злуч. Держав, 43 процент мають капіталісти Великої Британії, 7 процент припадає на капіталістів інших країн, а канадським капіталістам остається всего 5 процент. А нікельова індустрія це третя з найбагатших мінеральних індустрій (по золотій і вуглеводній) в Канаді. В інших галузях копальничого промислу капіталісти Злуч. Держав мають найменше 30 процент свого капіталу в той час, коли капіталісти Великої Британії мають всего 13 процентів; 18 процент припадає на інші капіталістичні країни, а на Канаду остається 54 процент.

Капіталісти Злуч. Держав щораз більше завойовують і лісові ресурси в Канаді, потрібні їм для виробу паперу а також на будівельний матеріал. В найбільших фабричних індустріях Канади вклади капіталу зі Злуч. Держав теж дуже скоро зростають. Ба навіть і великі простори урочайної землі в Канаді переходять в руки капіталістів Злучених Держав.

Особливо замітний приплив капіталу Злуч. Держав до Канади від часу світової війни. Війна зменшила ринок збуту в Канаді для британських капіталістів і майже зовсім припинила їхні вкладання капіталу в туземні промислові підприємства. За те допомогла вона розвинути і зростати канадському промислу. Капіталісти Злуч. Держав, в котрих нагромадилася значна надлишка вкладового капіталу, використали нагоду і почали вкладати свої гроші щораз більше в промислові підприємства в Канаді. Щоб уникнути цювних черенів і використати ті корисні умови, на яких базуються торговельні зносини між колоніями Великої Британії, подкитовані британською імперіальною політикою, вони повторили собі навіть канадські фірми з канадськими управліючими тілами, але на ділі все те контролюється зі Злучених Держав.

Так повели багатства Канади переходять до рук капіталістів Злуч. Держав. Ім потрібні не тільки канадські мінерали і дерево, але й швенци, яка в будучому стане просто необхідною для виживлення населення Злуч. Держав. А значаю за економічним завойованням країни слідує і політичне. Тому не дивно, що вже не від нині канадське правительство щільно прислухається до голосу значної частини своїх панів з Нью Йорку та Шікаго.

Трудящому населенню Канади, розуміється, не стане краще жити, коли капітал Злуч. Держав завойовує Канаду зовсім. Не було б йому легше і тоді, коли б багатства цієї країни належали виключно до канадських або британських капіталістів. Воно однаково буде експлуатоване одним, другим або третім і буде годувати їх своєю кров'ю і потом, поки буде існувати терористичний лад, оснований на виснажку праці. Тільки ж треба йому знати, що ця багата країна — подібно до того, як це діється з всякою іншою капіталістичною країною — не належить до нього, а лише до горстки капіталістичних паразитів, з котрих тільки половина живе в Канаді, а решта ледво чи навідується сюди, щоб побачити, хто і як тут працює для забезпечення її розквітлого, безжурного життя.

Треба це нам робітникам і фермерам знати та дбати про те, щоб виснажувати праці трудящих покласти кінець і самим стати хазяїнами збудованої і удержуваної нашою працею країни.

ТОВАРИШУ! Чи Ваш сусід є переплатником "Українських Робітничих Вістей"? Чи він взагалі читає яку газету та чи інтересується тим, що в світі діється? Якщо ні, то чи зробили Ви щонебудь, щоб заохотити його до читання? Коли не зробили Ви него допер, то зробіть зараз, таки ще сьогодні! Візьміть "Українські Робітничі Вісті", підіть до него і прочитайте йому, розкажіть те, що йому неясно в прочитаному. Зробіть так сьогодні, завтра, а після завтра він сам передплатить собі газету. Цим Ви зробите дві корисні речі: для "Укр. Роб. Вістей" придбаєте переплатника і будете мати сідомого сусіда.

ПРО ФАРМЕРСЬКИЙ "ГВІТ-ПУЛ"

Сайдаючи за кампанією, що відбувається в трох західних провінціях за сформованням "Гвіт-пулу", не помилюся, коли скажу, що "Гвіт-пул" в трох західних провінціях Канади буде цього літа закінченим фактом. На сформовання "Гвіт-пулу" фермери, якщо не скористають, то і не страять нічого. А все-ж таки зі сформованням "Гвіт-пулу" вони можуть сподіватися ліпшої ціни за швенци, ніж вони дістають від існуючих збіжжєвих спілок.

Та чи дістануть фермери ліпшу ціну за швенци чи ні, але сформовання "Гвіт-пулу" багато дечому навчить їх. Перше — "Гвіт-пул", це буде величезна кооперативна спілка, основана на дійсних кооперативних засадах і багато спричиниться до навчання фермерів кооперації та організації, що є для фермерів дуже потрібним.

Друге — "Гвіт-пул" відкриє фермерам очі і дасть їм нагоду пізнати, як зручно, як плывово є зорганізовані капіталістичні підприємства з цієюю навичкою чужою працею. Вони пізнають і зрозуміють, що все лихо не полягає на збіжжєвих спекулянтах, зорганізованих в "Грейв Екстендж"; що за цими спекулянтами є ряди інших спекулянтів, які живуть коштом фермера; що усунувши один ряд спекулянтів, вони зовсім не поліпшать свого економічного становища, що на перешкоді, як є так і будуть лави спекулянтів-пьяко, що виснажили і будуть виснажити працю фермера. Вони остаточно переконаються, що усунути

посередників-спекулянтів їм не удасться і можливо придуть до зрозуміння, що лихо і нещастя фермерів криється в сучасній капіталістичній системі, оснований на пляновім, "законім" виснажку працюючих мас малою горстою капіталістичних акул.

Але так довго, доки фермери не переконаються з гіркою досвідом, вони будуть дурити себе надією поліпшення свого економічного становища усуненням тих посередників-спекулянтів, яких вони слушно підозрівають в рабованню їх праці, і які є так близько їм перед очима, що вони хоч би і не хотіли, то мусять їх бачити. А почавши усувати цих спекулянтів, вони аж тоді переконаються, що весь світ кишить спекулянтами; що усуненням спекулянтів, зорганізованих в "Грейв Екстендж", вони не поліпшать ні на йоту своїх економічних обставин; що для цього треба буде усунути ряди інших спекулянтів, усунення яких окажется не дуже легкою справою.

Та коли вони візьмуть привичку усувати спекулянтів, то ця привичка, при певних обставинах, може закінчитися не тільки усуненням певних рядів спекулянтів, але усуненням самої системи спекуляції, а заведенням такої системи, де спекуляції не буде мати місця.

Чим цей рух скінчиться, які будуть наслідки, покаже будучинна. А тепер можна підчеркнути, що фермерам "Гвіт-пул" є потрібний і що вони мусять цей "Гвіт-пул" зорганізувати.

A. П.

3 "ЖИТТЯ" В ЛІСОВИХ КЕМПАХ.

Було таки добре холодно, коли ми, гурт робітників, приїхали до МекДогелс Милс кемпів, в Онтеріо. Дали нам щось трохи поїсти, переночували, а рано до кемпів, що була около 4 миль від стайці залізної дороги. В офісі переглянули нашу контракти, видали по два дівраї бланкети і післали шукати собі місця для спання в кемпів. А ви знаєте, що в лісовій кемпів постіль — це ціле творе господарство. Ти на ній спиши, пишеш, читаеш (якщо грамотний), оповідаєш байки, розмовляєш про п'ятику, дівчата і граєш в карти (якщо ти побожний), воєш з вошми, блохами і іншими наскомиками (якщо ти моторний) — одним словом постіль в лісовій кемпів все. Тільки їсти ти мушиш йти до іншого "будинку" "за стіг".

Приїшли ми до одної кемпів — повна. Є тільки одна некупована постіль. Приїшли до другої — є свободний дві постелі на чотирох людях. Кемпів маленька й грязна, здається, колись, як було менше робітників, у ній держали свиней. "Пілагога" вложена з круглих кусків дерева так, що треба ходити дуже обережно, щоб не зломити ноги. Один робітник повпав ногою в прогалину, то ждав аж люде дручками розважили, щоб витягнути ногу.

Коли вечером робітники приходили з роботи, нам казали, що тут всі "наші", за виїмком кількох Французів, навіть "бос наш". Це-ж радість, думаю собі. Коли всі "наші" позаходили до кемпів, не було де обернутися. Двадцять чотирьох осіб на двадцять футувоу кемпів. Набито, як худоби в сіларьських вагонів. Нудно стало на серці. В кемпів був шум, крик, лайка, якою-уміють лягаться лісові робітники. Я сказав би — "художня лайка". В столовій будок так тісно, що трудно залізти за стіл. Харчі такі, аби тільки чоловік жив. Яке мешкання такі й харчі. Коли люде можуть жити в свинищах, то чому-б вони не могли жити в їх "харчах".

Дев'ять година — всі лягають спати. Під напалена до червона, дихати нема чим. Коли всі почали розуватися та роздягалися, та завивувати на мотуках та дотках над нічю панючки та мокрою одежу — випари поту здувували горло. Здається, ще раз дихнеш — і по тобі. А коли всі полягали — кемпів мала удокорований вигляд. Через якої півгодини ті, що не успіли повісити своїх річей у відповідний місці, вставали, перевішували річі своїх товаришів далше, а на їх місці вислали свої.

Я ліг з товаришем від самої стіни. Через шпари вив зимний вітер. Цілу ніч не спав і думаю, що не вижило до ранку. А по кемпів час від часу лунало: "Тимбер!"... "Вачав!"... Дівчонки через сон кричали. Вони і в сні різали дерево та нестерегали своїх товаришів, щобі дерево не забило котрого небудь.

Рано до роботи. Бос каже мені і це одному лишиться та нарізати дров для кухні. Я вдивляюся в обличчя "нашого боса". Звуть його Миколаю. Зарослий, замурааний, поживлий одіж. Обличчя не відріжний від одіжі. Яка одіжка, яке обличчя, такі й нерви і весь характер. Здається, що й душа його така сама.

Субота вечером. Суботнішній вечір ріжиться від інших вечерів тим, що він свободний: можна свобідно грати в карти, співати, танцювати до пізної ночі. То-ж мешканці нашої кемпів також потанцювали того вечера, "щоби наші в доми не журилися".

В нещадно колективна боротьба з наскомиками. Всюди огні, на них казани, а в казанах у воді з милом виварюємо вошам очі.

розігравку свого "завтрака" (ковта). Сім доларів вартості новий, а то вже таки добре поношений. Наробив тикетів по 25 ц. і давав продавати. Всі купують, щоби не прогнати боса. Розіграв за одинадцять доларів. Не знаю, чи часто він так розіграє, бо нудно було питати.

І так панве наше лісове "життя". Наріжешся пілою цілий день — вечером спини не розігнеш. А як хочеш розігнутися, то в ній починає щось тріпати, скрипити, нещасна. Ляжеш спати, починає тобі руки домити. А находитися цілий день по сігу без стежки по корчах і коли прийдеш вечером, сидеш на постелі, то не в силі встати, як задзвонить на вечеру. Наче хто озова насипав тобі в ноги.

А люде — раби. Німі й гаухі раби. Не тільки компанії, але такі своєю землякові патинки лижуть. Що-ж, мусять, бо вони приїхали до Канади в гості.

Лісовик.

ТЕРОР НА МАДЯРЩИНІ.

Чутки поширювані за кордоном про наміри мадлярського уряду, розоружитися, зовсім не загрожує мадлярським терористичним організаціям, скорше вже загрожує касам закоординованих капіталістів. Уряд Бетлена пусти в закоординовані преси чутку, що Мадярщина Гортія заводити новий режим, характеризований одним словом "консолідація". Ця консолидаційна політика мала означати, що Гортійська Мадярщина замість білого терору, хоче ступити на шлях капіталістичних орієнтацій. Не думайте, що капіталісти досі тут не правили. Це ніколи великі капіталісти не були такими панями над масами, як тепер на Мадярщині! Мимо цього терористичний режим не можна було назвати великокапіталістичним режимом.

Організації насильств, терористичні відділи, офіцерські банди це й сьогодні творить самостійно, незалежну силу, що загрожує всезадежності великого капіталу й великої земельної власності. Вони, як паразити, живуть коштом мадлярського промислу, торговлі й рільництва, та обтяжують тих, що ними послугуються не тільки матеріально але й морально.

Буржуазія все була зрадлива й тому не дивно, що й в Мадярщині, коли терористичні організації зробили своє діло, буржуазія хоче їх терор поабутити. Отже в сути річі є тут дійсно серйозне бажання уряду, щоб очистити край від терористичних організацій. Тим більше, що Мадярщина находитися тепер в фінансовій кризі. Прогніз фінансовий крах, нема чим платити репарації, терористичні організації та національна армія пожирвають страшний суми, одним словом уряд Бетлена був змушений піти тим самим шляхом, що й Австрія, — жервати міжнародного допомоги у Антанті. Одиноким рятунком була отже міжнародна допомога. Але закоординний капітал дає кредит тільки під умовою повної капіталістичної орієнтації; звідси й зворот в політиці уряду.

Одночасно з Гітлерівським "пучом", зробили пуч і мадлярські офіцерські банди. Незручний шовініст, посол Уляйві, замішався між цим в аферу, що виняла його аносини з баварськими пучестами. Уряд Бетлена скористав з нагоди, щоби довести державам Антанті, що він склонний почати "консолідацію". Уляйві та це кількох помешних людців арештовано й заповіджено, що від тепер починається на Мадярщині "нова ера". Соціал-патріоти в своїй наївності повірили, що настав їх час і під демократичними клітками мали відгук домагається розслідування деяких вбивств соціал-демократів (комуністів не хотіли боронити). Зрештою вони, як і деякі найві міданські радикали, довідалися, що справу зовсім так серйозно не ставлено. Уляйві та прочі "пробудженські" Мадяри зовсім не пішли в кут. Уляйві тепер почав домагається розмови з самим Горті і з обуренням заявив, що за справу, про яку дуже добре знав сам начальник держави, він не може бути покараш.

Тих, що зробили бомбові атентати, справді арештовано, але вони зараз, зрадичи участь поліції в їхніх вчинках, а шеф детективів, Андрейка, знаний кривавий кат над комуністами, виявив, що він сам з провозити, скрипити, нещасна. Ляжеш спати, починає тобі руки домити. А находитися цілий день по сігу без стежки по корчах і коли прийдеш вечером, сидеш на постелі, то не в силі встати, як задзвонить на вечеру. Наче хто озова насипав тобі в ноги.

А люде — раби. Німі й гаухі раби. Не тільки компанії, але такі своєю землякові патинки лижуть. Що-ж, мусять, бо вони приїхали до Канади в гості.

А люде — раби. Німі й гаухі раби. Не тільки компанії, але такі своєю землякові патинки лижуть. Що-ж, мусять, бо вони приїхали до Канади в гості.

А люде — раби. Німі й гаухі раби. Не тільки компанії, але такі своєю землякові патинки лижуть. Що-ж, мусять, бо вони приїхали до Канади в гості.

А люде — раби. Німі й гаухі раби. Не тільки компанії, але такі своєю землякові патинки лижуть. Що-ж, мусять, бо вони приїхали до Канади в гості.

НА "ЗВИЧАЙНИЙ СТАН"

Харківські "Вісті" з 16. лютого пишуть під пошвином наголовком про сучасний стан Німеччини слідує:

В листі, на імя президента німецької республіки, генерал Зект, годовний командуючий німецького війська й фактичний диктатор Німеччини, заявляє, що він уважає свою справу виконаюю. Президент Еберт даскаво погоджується з думкою генерала й повідомляє, що уряд гадає з першого березня відмінити положення про надзвичайний стан у Німеччині. Отже приходить знову в німецькій республіці до "звичайного стану".

Ми з величезною увагою стежили за німецькими подіями, коли йшло там до рішучого бою між двома ворожими суспільними верствами. Цього не можна сказати про останні часи, коли на Німеччину злягла важка генеральська диктатура, загнана в підлілля комуністична партія і всі революційні робітничі організації, коли вияснилося, що термін революційного переноситься на невідомий час. А між тим, ослаблення уваги хоча й зрозуміло психологічно, проте не може бути цілком оправдане, бо, як би не було, але Німеччина є найслабшим місцем європейського капіталізму, найтоншим кільцем у ланцюгу буржуазних держав.

У кінці листопада минулого року ген. Зект одержав свої широкі диктаторські повноваження від республіканського уряду. По трох місяцях військової диктатури приходить знову справа до заведення "звичайного стану". Якій підсумки цього трохмісячного періоду, до кінця котрого маємо лише пару тижнів? Чи змінилось в основному внутрішнє становище в Німеччині, чи пришло до змін у відносинах між суспільними верствами? Чи сталося і якою сталося, та в який бік переорганювання головних лівих сил?

Капітал у Німеччині, справді, проробив не аби які маневри. Він показав, що може використувати помилки своїх супротивників. Кіно спідготуленість і розсиданість. Низкою вправних викрутків він вийшов з під погрози негайного, безпосереднього смертельного удару, що навісав над його головою. Останнім засобом, що дав йому змогу пережити, було заведення військової диктатури з заборону комуністичної партії й всіх революційних робітничих організацій. За цей час німецька марка прионала шаленой лютости свого знецінення. В країні досягнуто такої-сакої внутрішньої рівноваги, зникає безпосередня погроза негайного державного перевороту.

Це, безумовно, перемога буржуазії. Але придивнівши пильніше, ми побачимо всю порівнюючи із загальною перспективою незначність цієї перемоги. Криза німецького господарства не тільки не ліквідувалася, але й не ослаблена скільки-небудь значно. Німецький пролетаріат не заспокоений. Причини, що породжують революційні настрої, не усунуті. Бойова організація робітничої кайси — комуністична партія, вийшла з іспиту негалайного існування не тільки не розгромлена, але й ще збагатившись новим досвідом, загартувавши свої сили. В країні від розклясованія суспільства на два отверто-ворожі один другому табори. Посередній угруповання (як ми це бачимо на поражах с.д. при виборах) тратять позиції в масах, що орієнтуються, або праворуч або вліворуч.

Такі підсумки періоду військової диктатури в Німеччині. Загалом їх можна формулювати так: із стану остроті кризи німецька республіка переходить на "звичайний стан", який означає повільне дозрівання революційних подій.

Такі підсумки періоду військової диктатури в Німеччині. Загалом їх можна формулювати так: із стану остроті кризи німецька республіка переходить на "звичайний стан", який означає повільне дозрівання революційних подій.

Такі підсумки періоду військової диктатури в Німеччині. Загалом їх можна формулювати так: із стану остроті кризи німецька республіка переходить на "звичайний стан", який означає повільне дозрівання революційних подій.

Такі підсумки періоду військової диктатури в Німеччині. Загалом їх можна формулювати так: із стану остроті кризи німецька республіка переходить на "звичайний стан", який означає повільне дозрівання революційних подій.

B. П.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомяється всіх секретарів робітничих організацій, що редакція "У.Р.В." має на прождж оправлені річні "У.Р.В." за рік 1923. Цна за один річник \$6.00.

Товариші! Відновляйте передплату "Українських Робітничих Вістей".

РАДЯНСЬКІ РЕПУБЛИКИ В 1923 РОЦІ.

(Огляд написаний спеціально для "Укр. Роб. Вістей".)

XXIII.

ГАЛИЧАНЕ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Галичан - Українців на Радянській Україні є дуже багато. Цю галицьку еміграцію на Україні треба розділити на дві категорії: стару, тобто ту, що пошла в пошуки ще за часів імперіалістичної війни і що прийшла на Україну з відступом за Збруч галицької армії, і молоду — що втікала туди й тепер втікає від польського терору в Галиччині та з польського війська.

Велику більшість тої еміграції складають селяне й робітники (переважно молодь), але є великий процент інтелігенції: учителів, бувших адвокатів, професорів.

Стара еміграція, без різнити її соціального походження, вже добре пристроїлася і то тільки на Україні, але в самій Росії, а навіть в Сибіру. Професори й учителі найшли собі посади при різних освітніх інституціях, банках, кооперативах. Воєнні — переважно отапалися при армії. Многі займають відвічальні урядові пости, є членами В.У.Ц.В.К., або Губвиконкомів. Взагалі, вони є вже повноправними громадянами Радянської України.

Робітники з старої еміграції пристроїлися при фабриках і заводах, а інші прийшли школи червоних старшин і тепер служать при армії. А найбільше тих, що мають нішу або середню освіту, розпорозились по повітах (тепер називають округами) і волостях (тепер — районами) і там працюють головними і секретарями райкомів, судьями, кооператорами, учителями, або просто як технічний персонал при різних райононих комітетах.

Українське село дуже відстає. В церковно-приходській школі за царської влади воно не могло почерпнути навіть елементарного знання. В дореволюційні часи не було в селі ніякої організації, хіба що церковне братство, організаційна робота якого обмежувалась в спільним оранню попові поля (за толоку, тобто за відро горілки). А в Галиччині по селах були "Січі", "Провітні", радикальна партія, отже навіть селяне були вже децю ознайомлені з організаційною роботою. І це їх знання радянська влада використовує для праці серед селян. А то просто буває так: прибуває галицький втікач до якогось села на Поділлі чи Волині (там на селах є найбільше радянських робітників-Галичан), найметься до дячка на роботу за кусок хліба, обзнайомиться з життям села і на громадських сходках чи нарадах підстає якесь добру думку і тим зверне на себе

увагу селян. Дивись — він вже технічним робітником при райкомі, а з часом — секретарем райкому, а то й головою. І вже вішов, як по драбині, особливо тоді, коли хлопець точний, стараний. Це замітить окружний комітет і вже порядком партійної дисципліни забирає його в округ.

Найтяжче буває тим людям, що малограмотні, несамоодіяльні, нерішучі. Таким нераз приходитьсь бідувати.

Найбільше Галичан втікало на Україну тоді, як відбувалася в Галиччині конскрипція. Це був час еміграції на Україну переважно галицької молоді. Радянська влада як в центрі, так і на місцях, не була пригтована до такого величезного напливу емігрантів, крім того сільське і промислове господарство України в той час було в дуже тяжкій стані. Еміграцією не було кому тоді заопікуватися. За це повинна була взятися якась спеціальна організація, а такої організації на Україні не було. Галичане старої еміграції — вже не уважали себе емігрантами, вони розпорозились між загальним населенням і жили його життям.

Треба було, щоб ця молода еміграція сотками наплинула в такий державний центр, як Харків і тоді на неї звернули увагу. І, розуміється, звернули увагу аж тоді, коли самі емігранти заговорили про себе, коли вони вдалися до Ц.К. К. П. (б. у.), до В.У.Ц.В.К., до таких добродійних установ, як Червоний Хрест. Сам Манульський виступив в передовиці "Комуніста" з 28. липня 1923 року в обороні галицьких емігрантів, а тоді заговорили про це державні й партійні установи і протягом кількох днів зістав сформований Галицький Комітет під председательством Миколи Сіняка, затверджено статут того комітету і галицькі емігранти в Харкові дістали в своє розпорядження цілий будинок для мешкання. Біржа Праці почала давати їм істи. Це значить "стухай і тобі отвориться".

Від того часу положення галицьких емігрантів на Україні почало кращати. Було вже тіло, яке давало емігрантам моральну й матеріальну допомогу. Що положення галицьких втікачів на Україні є вже блискуче — цього сказати не можна. Треба взяти під увагу, що й серед самих місцевих мешканців є багато безробітних. Бо хоч економічний стан Радянської України стало поліпшуватись, він ще далекий від нормального, а ми знаємо, що й в за нормальних часів є безробіття. Чи є де тепер на світі

хоч одна така країна, яка не має безробіття? А що перешкоди України за останні роки в порівнянні з котрою небудь європейською країною?

Та одні можна сказати: відчуваючи ще економічні нестачі (чого не можна сказати на адресу всіх), галицькі емігранти на Україні мають повну свободу політичну й національну. Радянська Україна стає притягальним осередком для галицьких селян й робітників, що терплять соціальної й національної гнет на рідній землі. Та не тільки для галицьких. З Волині, Буковини, Бессарабії утікають українські робітники й селяне на Радянську Україну, шукаючи тут захисту від переслідувань польської шляхти й румунських бояр. І тут вони готові віддати всі свої фізичні й культурні сили для скріплення радянської влади, бо в ній вони бачуть одинокого оборонця, що скорше чи пізніше стане в обороні українського трудового населення Галиччини, Волині й Буковини.

Не тільки робітники й селяне Галиччини, але й інтелігенція, шкільна молодь втікають на Рад. Україну. І ці люди скорше знаходять тут для себе заняття. Це цілком зрозуміле: Радянська Україна стає тепер Плементом української культури. Як би там не кричала закордонна чорносотенна українська еміграція, але й вона це признає. Правда, вона посилає це якоюсь стихійною чисто українською національною силою. Багато було тих національних стихій на Україні починаючи від 1917 аж до 1921 року, але крім шкоди, крім руйнування нічого корисного ті стихії не принесли. А тепер, відрібноючи зуби за століками віденських, берлінських та пражських кав'ярів, чорносотенна еміграція бачить на Україні якісь стихії.

Радянська влада дає для галицьких студентів на Україні стипендії в силу можливості, бо бажаючих учитись є величезне число і серед місцевої молоді. Тому дається те, що є можливим. Так само й відносно фізичної праці для емігрантів робітників і селян. Я говорив з тими емігрантами і вони сказали: якщо ми й терпимо нестачі, то вони нам не тяжкі, бо поруч ми бачимо, що й інші не купуються в розкошах. А що иншого там, дома, де одні голодні й холодні, а другі купаються в розкошах. Це й сказати нічого не смій, бо жде тебе за це тюрма й буйки.

Галицька еміграція колись верне з України до дому. Верне свідомою, революційною й принесе з собою свій досвід для добра працюючих мас Галиччини, а на загибів їх ворогам.

Пролеткор.
(Дальше буде.)

Товариші! Не забувайте про поміч "Укр. Роб. Вістей!"

О. І. РИКОВ.

Життєпис голови Ради Народніх Комісарів Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Походження і дитчі роки.

Тов. Рикову тепер 43 роки. Він походить з селянської сім'ї. Батько його, кинувши селянське господарство в Ватський губ. і переїхавши до Саратова, почав торгувати і дав йому з своїх дітей освіту.

Олексієві — молодшому в родині — було біля 8 років, коли батько його розорився і умер від холери. На кошті старшої сестри, вчительки, О.

при чому на демонстрації, в сутинці з поліцією, його дуже побито.

Сім з половиною років у в'язниці і кілька заслань.

З цього часу тов. Риков переходить на нелегальний стан і працює в революційних та професійних робітничих організаціях в багатьох російських містах, живучи весь час по чужому паспорту, аж до революції 1917 року. Його революційна діяльність припиняється тільки арештами та засланнями. Всього в різні часи йому довелося пережити 7 1/2 років одиночного ув'язнення і кілька заслань в далекі місця Архангельської губернії та Сибіру, звідки він незмінно їздив нелегально до революційної роботи (тричі тикав з заслань і двічі від явного догляду).

1902—1905 р.р.

В 1902—1905 р.р. тов. Риков (він прозивався "Олексій") — видатна постать в Ярославській, Нижегородській, Московській й инш. с.-д. організаціях. Підчас розколу партії він був членом фракції більшовиків.

Навесні 1905 року на 3-му з'їзді, в Лондоні його вибрали в склад Ц.К. с.-д. партії, членом якого він був майже незмінно аж до цього часу. Незабаром, після 3-го з'їзду, тов. Рикова арештовано в Петрограді на нелегальних зборах Ц.К. На початку 1906 року він жив нелегально в Москві по паспорту фельдшера Сухорученка.

Тов. Риков був організатором краєвої московської робітничої організації і входив до складу російського бюро Ц.К. Р.С.-Д.Р.П., тобто, тої частини його членів, що жили й працювали в Росії, російську ж еміграцію в Парижі, Лондоні й Женеві відбувався вільно зріпка, коли треба було вирішати чергові питання революційного руху.

В складі с.-д. партії він увесь час належав до її революційного крила, тобто, до більшовиків і увійшов в комуністичну партію з моменту її організації.

Член першої робітничої ради. — Еміграція.

Найголовніші революційні події в Росії відбувалися або за-безпосереднього його участю, або заставали його у в'язниці чи в засланні. Революція 1905 року застала його в Петрограді у в'язниці. По виході з неї, його вибрали до Петроградської Ради Робітничих Депутатів і він працював тут до самого її розколу.

Арештований 1-го травня,

за все це буду годувати тебе і бергити тебе, а умреш, то буду за спокій душі твоєї молитись, все одне, так, як за мамку Палагу!

"А Москва, місто велике. Будинки всі панські і коней багато, а овець нема і собаки не злющі. Із звіздуо тут не ходять хлопці козлядувати, а раз я бачив в одній крамниці, в вікні, що гачки продаються просто з бучком і то на різку рибу, а навіть є один такий гачок, що пудового сума вдержить. І бачив я крамниці, де є рущинці, щось гебви в нашому панна, так, що мабуть, сто карбованців за кожну... А в мя синих крамниціх і куропати в перелесці і зацяй, але де саме їх стріляють, про це купці не розскажуть".

"Дорогий дідуся, а як в панів буде ялинка з подарунками, візьми мені позолочений горіх і сховай в мою зелену скриньку. Попроси в паночку Ольги, скажи — для Івася".

Івасик тяжко зітхнув і знов задивився на вікно. Він згадав що за ялинкою для панів, ходив все в ліс діла і брав з собою вунка. Веселі були часи! І діл скріпів і мороз скріпів, а дивлячись на них, і Івасик скріпів. Бувало, швидче чим вирубати ялинку, діл викурював ляльку, довго нрочав таба-

ку і насміхався над змерзлим Івасиком... Молоді ялики, завакати інзем, стояли непоручно і ждали, котрій з них доведеться умерти? Нараз, як-би зпід землі, виривався заць і мчався стрілою... Дід не міг, щоб не крикнути:

— Тримай, тримай... тримай! Ах, куди чорт!

Стату ялинку діл тягнув в панський двір, а там вже прибирали її... Найбільше коло цього заходила паночка Ольга, яку любив Івасик. Ще як жила Івасева мати Палагна і служила в панів за покоївку, Ольга давала Івасикові й від нічогоробити вивчила його читати, писати, рахувати до сто і навіть танцювати кадрили. Але, як Палагна умерла, то сироту Івасика спровадили в дівірську кухню до діда, а з кухні в Москву до шевця Алахаїна.

"Приїздай дорогий дідуся, — продовжав писати Івасик: — Христом-богом тебе молю, візьми мене відси. Пожадай ти мене, сироту нашасного, а то нема всі біють і їсти страшенно хочеться, а нудьга така, що й сказати не могу, все плачу. А якось майстер так мене вдарив копитом по голові, що я аж впав і ледво очунав. Пропанце мое життя, гірше собаки якої... А ще кланяюся Олені,

Олексієві — молодшому в родині — було біля 8 років, коли батько його розорився і умер від холери. На кошті старшої сестри, вчительки, О.

при чому на демонстрації, в сутинці з поліцією, його дуже побито.

Сім з половиною років у в'язниці і кілька заслань.

З цього часу тов. Риков переходить на нелегальний стан і працює в революційних та професійних робітничих організаціях в багатьох російських містах, живучи весь час по чужому паспорту, аж до революції 1917 року.

Його революційна діяльність припиняється тільки арештами та засланнями.

Всього в різні часи йому довелося пережити 7 1/2 років одиночного ув'язнення і кілька заслань в далекі місця Архангельської губернії та Сибіру, звідки він незмінно їздив нелегально до революційної роботи (тричі тикав з заслань і двічі від явного догляду).

1902—1905 р.р.

В 1902—1905 р.р. тов. Риков (він прозивався "Олексій") — видатна постать в Ярославській, Нижегородській, Московській й инш. с.-д. організаціях.

Підчас розколу партії він був членом фракції більшовиків.

Навесні 1905 року на 3-му з'їзді, в Лондоні його вибрали в склад Ц.К. с.-д. партії, членом якого він був майже незмінно аж до цього часу.

Незабаром, після 3-го з'їзду, тов. Рикова арештовано в Петрограді на нелегальних зборах Ц.К. На початку 1906 року він жив нелегально в Москві по паспорту фельдшера Сухорученка.

Тов. Риков був організатором краєвої московської робітничої організації і входив до складу російського бюро Ц.К. Р.С.-Д.Р.П., тобто, тої частини його членів, що жили й працювали в Росії, російську ж еміграцію в Парижі, Лондоні й Женеві відбувався вільно зріпка, коли треба було вирішати чергові питання революційного руху.

В складі с.-д. партії він увесь час належав до її революційного крила, тобто, до більшовиків і увійшов в комуністичну партію з моменту її організації.

Член першої робітничої ради. — Еміграція.

Найголовніші революційні події в Росії відбувалися або за-безпосереднього його участю, або заставали його у в'язниці чи в засланні.

Революція 1905 року застала його в Петрограді у в'язниці. По виході з неї, його вибрали до Петроградської Ради Робітничих Депутатів і він працював тут до самого її розколу.

Арештований 1-го травня,

за все це буду годувати тебе і бергити тебе, а умреш, то буду за спокій душі твоєї молитись, все одне, так, як за мамку Палагу!

"А Москва, місто велике. Будинки всі панські і коней багато, а овець нема і собаки не злющі. Із звіздуо тут не ходять хлопці козлядувати, а раз я бачив в одній крамниці, в вікні, що гачки продаються просто з бучком і то на різку рибу, а навіть є один такий гачок, що пудового сума вдержить. І бачив я крамниці, де є рущинці, щось гебви в нашому панна, так, що мабуть, сто карбованців за кожну... А в мя синих крамниціх і куропати в перелесці і зацяй, але де саме їх стріляють, про це купці не розскажуть".

"Дорогий дідуся, а як в панів буде ялинка з подарунками, візьми мені позолочений горіх і сховай в мою зелену скриньку. Попроси в паночку Ольги, скажи — для Івася".

Івасик тяжко зітхнув і знов задивився на вікно. Він згадав що за ялинкою для панів, ходив все в ліс діла і брав з собою вунка. Веселі були часи! І діл скріпів і мороз скріпів, а дивлячись на них, і Івасик скріпів. Бувало, швидче чим вирубати ялинку, діл викурював ляльку, довго нрочав таба-

ку і насміхався над змерзлим Івасиком... Молоді ялики, завакати інзем, стояли непоручно і ждали, котрій з них доведеться умерти? Нараз, як-би зпід землі, виривався заць і мчався стрілою... Дід не міг, щоб не крикнути:

— Тримай, тримай... тримай! Ах, куди чорт!

Стату ялинку діл тягнув в панський двір, а там вже прибирали її... Найбільше коло цього заходила паночка Ольга, яку любив Івасик. Ще як жила Івасева мати Палагна і служила в панів за покоївку, Ольга давала Івасикові й від нічогоробити вивчила його читати, писати, рахувати до сто і навіть танцювати кадрили. Але, як Палагна умерла, то сироту Івасика спровадили в дівірську кухню до діда, а з кухні в Москву до шевця Алахаїна.

"Приїздай дорогий дідуся, — продовжав писати Івасик: — Христом-богом тебе молю, візьми мене відси. Пожадай ти мене, сироту нашасного, а то нема всі біють і їсти страшенно хочеться, а нудьга така, що й сказати не могу, все плачу. А якось майстер так мене вдарив копитом по голові, що я аж впав і ледво очунав. Пропанце мое життя, гірше собаки якої... А ще кланяюся Олені,

Олексієві — молодшому в родині — було біля 8 років, коли батько його розорився і умер від холери. На кошті старшої сестри, вчительки, О.

1907 року, він знову, з постанови міністра внутрішніх справ від 28-го червня 1908 року, полав під явний нагляд поліції, з правом обирати місце проживання, крім столиць, на 2 роки, з 26. березня 1909 року; за слання йому замінили віздом за кордон.

3-а-кордону він по нелегальному паспорту вернувся в Росію. Потім його вислали під нагляд до Архангельської губернії на 3 роки (з 1-го лютого 1910 року); утік 8-го грудня 1910 року з міста Пінєги. Опинившись за кордоном, Олексій Іванович прибув у Париж і знову почав виконувати обовязки члена Ц.К. Літом 1911 року він входить в склад закордонної організаційної комісії для скликання партійного з'їзду і вертається до Росії, щоб організувати російську організаційну комісію для скликання з'їзду. Його зрадив і видав жандармерії провокатор Брандінський і в серпні 1911 року Рикова заарештовано в Москві з явками і адресами, а після 9 місяців в'язниці заслано знову в Пінєгу, де тов. Риков лишився до лютого 1913 року.

З 1913 р. до жовтня 1917 р.

В жовтні 1913 р., після кількох місяців роботи у Москві, міністер внутрішніх справ постановив знову вислати його під нагляд в Сибір, в далекий Наримський край на 4 роки; звідти невтомний тов. Риков знов утік 20. вересня 1914 р. в Самару, де через місяць його заарештували і знов вислали до нелегальних зборів Ц.К. На початку 1906 року він жив нелегально в Москві по паспорту фельдшера Сухорученка.

Тов. Риков був організатором краєвої московської робітничої організації і входив до складу російського бюро Ц.К. Р.С.-Д.Р.П., тобто, тої частини його членів, що жили й працювали в Росії, російську ж еміграцію в Парижі, Лондоні й Женеві відбувався вільно зріпка, коли треба було вирішати чергові питання революційного руху.

В складі с.-д. партії він увесь час належав до її революційного крила, тобто, до більшовиків і увійшов в комуністичну партію з моменту її організації.

Член першої робітничої ради. — Еміграція.

Найголовніші революційні події в Росії відбувалися або за-безпосереднього його участю, або заставали його у в'язниці чи в засланні.

Революція 1905 року застала його в Петрограді у в'язниці. По виході з неї, його вибрали до Петроградської Ради Робітничих Депутатів і він працював тут до самого її розколу.

Арештований 1-го травня,

за все це буду годувати тебе і бергити тебе, а умреш, то буду за спокій душі твоєї молитись, все одне, так, як за мамку Палагу!

"А Москва, місто велике. Будинки всі панські і коней багато, а овець нема і собаки не злющі. Із звіздуо тут не ходять хлопці козлядувати, а раз я бачив в одній крамниці, в вікні, що гачки продаються просто з бучком і то на різку рибу, а навіть є один такий гачок, що пудового сума вдержить. І бачив я крамниці, де є рущинці, щось гебви в нашому панна, так, що мабуть, сто карбованців за кожну... А в мя синих крамниціх і куропати в перелесці і зацяй, але де саме їх стріляють, про це купці не розскажуть".

"Дорогий дідуся, а як в панів буде ялинка з подарунками, візьми мені позолочений горіх і сховай в мою зелену скриньку. Попроси в паночку Ольги, скажи — для Івася".

Івасик тяжко зітхнув і знов задивився на вікно. Він згадав що за ялинкою для панів, ходив все в ліс діла і брав з собою вунка. Веселі були часи! І діл скріпів і мороз скріпів, а дивлячись на них, і Івасик скріпів. Бувало, швидче чим вирубати ялинку, діл викурював ляльку, довго нрочав таба-

ку і насміхався над змерзлим Івасиком... Молоді ялики, завакати інзем, стояли непоручно і ждали, котрій з них доведеться умерти? Нараз, як-би зпід землі, виривався заць і мчався стрілою... Дід не міг, щоб не крикнути:

— Тримай, тримай... тримай! Ах, куди чорт!

Стату ялинку діл тягнув в панський двір, а там вже прибирали її... Найбільше коло цього заходила паночка Ольга, яку любив Івасик. Ще як жила Івасева мати Палагна і служила в панів за покоївку, Ольга давала Івасикові й від нічогоробити вивчила його читати, писати, рахувати до сто і навіть танцювати кадрили. Але, як Палагна умерла, то сироту Івасика спровадили в дівірську кухню до діда, а з кухні в Москву до шевця Алахаїна.

"Приїздай дорогий дідуся, — продовжав писати Івасик: — Христом-богом тебе молю, візьми мене відси. Пожадай ти мене, сироту нашасного, а то нема всі біють і їсти страшенно хочеться, а нудьга така, що й сказати не могу, все плачу. А якось майстер так мене вдарив копитом по голові, що я аж впав і ледво очунав. Пропанце мое життя, гірше собаки якої... А ще кланяюся Олені,

Олексієві — молодшому в родині — було біля 8 років, коли батько його розорився і умер від холери. На кошті старшої сестри, вчительки, О.

при чому на демонстрації, в сутинці з поліцією, його дуже побито.

Сім з половиною років у в'язниці і кілька заслань.

З цього часу тов. Риков переходить на нелегальний стан і працює в революційних та професійних робітничих організаціях в багатьох російських містах, живучи весь час по чужому паспорту, аж до революції 1917 року.

Його революційна діяльність припиняється тільки арештами та засланнями.

Всього в різні часи йому довелося пережити 7 1/2 років одиночного ув'язнення і кілька заслань в далекі місця Архангельської губернії та Сибіру, звідки він незмінно їздив нелегально до революційної роботи (тричі тикав з заслань і двічі від явного догляду).

В 1921 році, коли задоврав тов. Леніна почало гіршати, тов. Рикова, з пропозиції Володимир Іліча, призначили на заступника його в Раді Народніх Комісарів і Раді Праці та Оборони.

Крім того, тепер О. І. Риков — член Центрального Комітету Р.К.П., член Президії Виконавчої Центральної Ради Професійних Союзів, і член Президії Ц.В.К. С.Р.С.Р., голова В.Р.Н.Г. С.Р.С.Р., голова т-ва Друзів Повітряної Фльоти.

Цікаво зазначити, що коли в 1905 році тов. Рикова вибрали за члена Ц.К., йому було всього лише 23 роки. В складі Ц.К. тоді було п'ять таких товаришів: Ленін, Красін, Риков, Постоловський, А. Богданов. Отже, тепер, після смерті Леніна, тов. Риков єдиний і найстарший член старого Ц.К. в сьогодняшньому складі пленума Ц.К. Р.К.П.

НОВІ ДОКУМЕНТИ ПРО Т. Г. ШЕВЧЕНКА.

В Ленінграді в архіві "III. відслання" академик Новицький знайшов нові документи про Т. Г. Шевченка.

Усього знайдено 15 документів, які відносяться до арешту поета в 1859 році.

Досі цю подію неправдиво освітлювало. Про неї писав ще М. Драгоманів у своїй женецькій "Громиці", також Тургенев у "Колоколі". Але воно головну причину арешту вбачали в тому, що Шевченко відмовився намалявати "во весь рист" пристава Табачникова.

Справді справа малася иннакше. Як видно з рапорту цього самого пристава Табачникова, Шевченкові інкриминувалось "богохульство", випадки проти царя та влади і т. п. Він, наприклад, звинувачував матір покриткою, не дуже гречно поводився з Савафеном і не визнавав "непорочного зачаття".

За такі провини Шевченкові, який нещодавно повернувся з заслання та був під доглядом поліції і вважався небезпечним елементом, очевидно, знову довелось би зазнати лиха.

Але урядовель для особливих доручень при київському генерал-губернаторові, Андрієвському, був приятель Чалого, через те, мабуть, він у рапорті до князя Васильчикова написав, що Шевченко "крепко держиться вери предков своих" і "питає презренье ко всему польскому и латинскому". Взагалі він справу сик так замазав і Шевченка було лише вислано знову до Петрограду.

Чи Ви замовили вже собі перше число журналу "Робітниця", що вийшло 15. марта? Як ні, то замовляйте. Зміст ріжкобродий, дуже цікавий. Багато ілюстрацій! Купуйте, доки не розійшовся наклад, бо потім пожадуєте.

А. П. ЧЕХОВ.

ІВАСИК.

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

МІЖНАРОДНЕ СВЯТО ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ.

Birmingham, Man.
Віннігетський жіночий-робітничий комітет організував при Укр. Роб. Домі відвідування міжнародного свята жіноцько-робітничого відділу в місті 9. марта. Сала Укр. Роб. Дому, як завжди, була заповнена по берги. При вході до салі т-шкі читачки всім гостям червоної відзнаки з нарисом "Міжнародний день жінки-робітниці". Ще до початку концерту, т-шкі продавали "Голос Робітничий", який розходився дуже добре. Коли відіслали куртину хор місцевого жіночого відділу відіслали "Інтернаціонал". Відіслали дуже гарно. Відтак один з товаришів сказав: "Людське вступне слово, в якому повніла — хто улантонує концерт і з якої нагоди."

Програма концерту була дуже багата, різноманітна і виконана, за вальком двох точок, самими жінками і їх дітьми-дівчатками. На жаль я не маю під рукою програми, бо її тут немає, тому скажу побіжно. Всі декляції англосиан жіночий. Друга група дітчат мандолинової дуже гарно бавила публіку. Що-ж до сольових кунських, то в першій половині програми знамените було сольо т-шкі Попович "Розакобиляла душа" і "Тройка". Сольо на піні мандолинової товариша Іваса Кучмія. Маленький хлопчик, а коли проголосив його точку, публіка вже в плеще. Три рази завертала його кубанка. Добре також виконала Івас і Геня Кучмія (дівч) дует на дві і чотири руки.

Промови англосиан т-шкі Виноградова і т. Попович, в яких повніли присутнім значіння організації жіноцько-робітничий. Публіка слухала промови з великим зацікавленням та переривала їх промови гучними оплесками. Другу часть програми розпочав скрипковим сольом молодий товариш Борнов. Грав дуже добре і публіка викликала це раз. А що саме найкраще бавила публіку мандолина т-шкі Лівія Козуб своєю гумористичним куплетами, яким вона сама акомпанувала на баладації. Шось чотири рази завертала її публіка на сцену.

На закінчення перша група мандолинової виконала "На городі коло броду" — Шевченка — Лісенка, один класичний твір і закінчила концерт сівом під акомпанімент мандолині "Прав червоний має на сонці", який публіка вислухала стович.

З деклямацій виступали т-шкі: А. Мойсок, Сидор і П. Алабаба. Представителю похитер-митігу була т-шкі М. Кропівська.

Як я замочував виче, повного перегляду програми я не подав тому, що не маю під рукою програми. Я й писати не думаю, це повинні були зробити хтось з товаришів. Однак я побачив, що а вітраті ні з четверга нічого у "Вісті" про це не писалося, тому я вяснив, бо шкода, щоб світ не знав про те, що українські жінки робітничі в Віннігеті так величаво відіткнували своє свято. Я промовував сам, щоб віннігетські товаришки самі описували свої святковини і взо своєю організаційно-просвітній діяльність. Мені, наприклад, відомо, що віннігетський відділ жіноцько-робітничий досить сизкий і активний. Улантонує що другий тиж-

день, який, що другий жандей мігінги, на які відіткнулися інші членкині. Одна жінкини сходяться що тижня, ведуть активну роботу, а нікому про це не казуть. Я не кажу, щоб вони звалилися перед комісою, але писати про це треба для того, щоб заохотити до праці жінкини інших місцевостей. З деяких малях місцевостей жінкини більше пишуть про себе, чим віннігетські.

Я раджу вам, товаришки, вибрати собі одну товаришку, котра хоч в короткій подлава б про діяльність жіночого відділу в Віннігеті до газети, а-бо до журналу. А мене не сварило, що може нездало описав ваш концерт. Я хотів, щоб люди знали хоч щонебудь про нашу роботу, а дзичче ви старайтесь самі писати про себе.

Ваш приятель.
РІЧНІ ЗБОРИ ВІДІЛУ СТОВ. УР.Д. В ВІННІГЕТІ.
В невідомо, дни 2. марта 1924 відбулися річні збори відділу Ст. Укр. Роб. Дім в Віннігеті.

Збори отворив заступник організатора т. А. Хома. В короткій промові представив віні діяльність заряду за минулий рік. Відтак приступив до вибору представителів та секретарів для перераховання річних звітів. Предсідателем вибрано т. П. Лявчака і секретарем Д. Стечишиного.

По перчитанню програми зборів, приступлено до справоздання старого заряду. По вислуханню справоздань кожного тов. з заряду з окрема, справоздання прийнято одностоголоно в цілому.

Щодо праці відділу в Віннігеті, то буде на місці сказати те, що минулий роками так Екс. Ком. як і відділ старалася дістати якнайбільше грошей з відділових підприємств на сплату дову Укр. Роб. Дому в Віннігеті. Відділ маючи на собі титар сплизування ренти дову Ур.Д. в Віннігеті, майже найбільшю увагу звертав на те, щоб позбутися раз на все того найбільшого шкідника, котрий стоїть на перешкоді, не даючи товаришам спромоги вятися більш енергичніше до праці в просвітній та організаційній напрямку серед робітничества та фермерства, як в Віннігеті так і взагалі в Канаді.

За одинадцять місяців минулого року відділ виставив 27 представств, устроїв 24 концерти, 5 пієніків та кілька розігравок, які дуже часто били сполучені з одно-активками, а чого пригоди Лили на сплату дову Ур.Д. на поміч роб. преси та інші коєчні видатки.

Крім того, члени відділу брали участь та помагали у виставах ріжних підприємств устроєваних іншими організаціями при Укр. Роб. Домі з чого теж приходило по оплаченню розхиди на сплату дову Ур.Д. в Віннігеті та на поміч робітничій пресі.

При відділі Ст. Ур.Д. в Віннігеті в перукомий маюток на досить позитивну суму грошей. Такі річчя, як гардероби мають вартість \$2,500.00. Сценерія \$3,000.00. 2 фортепиано \$1,295.00. Бібліотека ооколо \$1,000.00. Машина для кинематографу і інші прилади \$1,000.00. Інструменти мандолинової оркестри \$500.00. Миміограф і прибори \$350.00. Річні шифи \$500.00. Отчитревала каса \$250.00. Музична бібліотека \$234.00 і багато інших більших та менших річчя, котрих тут не подіється закла браву місяця, на суму \$2,770.00, що зробить разом суму \$13,399.00.

При відділі Ст. Ур.Д. в Віннігеті існує діточа школа. Шо до учеників і клас, то представляється так: І. класу 28 дітей, ІІ. кл. 52 дітей, ІІІ. кл. 40 дітей, ІV. кл. 26 дітей, V. кл. 18 дітей, VI. кл. 15 дітей, що робить разом 179 учеників і учениць.

При відділі в організовані дві групи дітчат мандолинової оркестри. Перша група складається з 20 більших дітчат, а друга група з 30 менших дітчат. Ці групи в під проведом тов. П. Урнікова.

Повинне зазначити музиканти беруть участь в кожній концерті в Ур.Д. со своїми співами та музикою задовольняють найбільше вибагливих учасників концертів, зобови велику симпатію серед українців в Віннігеті. Можна сімє сказати, що повним мандолиновим оркестром при Ур.Д. в Віннігеті не дорінає ніодна інша подібна оркестра як в Віннігеті так і в Канаді.

Минулого року за старанням тов. Поповича організовано симфонію оркестру з молодих хлопців та дітчат (з дітей ч. Ур.Д.), котрих грають підчас представств та концертів устроєваних ріжними роб. організаціями при Ур.Д.

Ще можна багато чого сказати про хід роботи Ур.Д. в Віннігеті та це буде без потреби, бо як відомо про це писалося в попередніх числах "Укр. Роб. Вістє".

До заряду на 1924 рік увійшли слідуєчі товариші: А. Хома, організатор; Т. Пилипас, заст. організатор; Д. Стечишино, рекард. секретар; Я. Томачек, заст. секретар; Т. Кульчійський, фін. секретар; Л. Блонрович, бібліотекар; Н. Сабунчик, гардеробщик; Д. Мойсок, Д. Бойко і Ф. Хоміцький — контрольна комісія; Г. Сидор і Д. Хоміцький — раді.

Для нового заряду анилося кілька списків доларів дову, котрий треба сплатити цього року і то якнайскорше, бо так довто, домі лежить цей титар на плечах членства, так довто не можна вятися більшими силами до просвітній та організаційній праці серед робітничества та фермерства. А сплативши довт можна буде звернути всі свої сили для той праці, яка лежить перед Ст. Ур.Д.

Новим зарядом Ст. Ур.Д. на цей рік в Віннігеті так і два провінціях, приходитьсє побажати, щоб за цей рік свогою урлованням сплатили решту оставших довтів, що тяжать на Ст. Ур.Д.

На закінчення бажаю товаришам цілого Ст. Ур.Д. в Канаді завести та витревалости в дальшій пра-

ці, як просвітній так і організаційній серед укр. робітничества та фермерства в Канаді!

Гаслом нашим хай буде: Жінкає слава дову Ст. Укр. Роб. Дому в Канаді!

Дмитро Стечишино, секрет. річних зборів.

З АЛБЕРТИ ДО МАНТОВИ.
— Куди ти думаєш іхати, Семене? Спитала мене стара.
— Туди, де клече мене обовжок.
— Коли думаєш вернути назад?
— Тоді, коли знайдуть, що мені, тобі і всім фермерам потрібне в життю і в селі.

— Не я учини, але мені вчинили. Мої батькини є, щоб люде перестали шити але один другий, щоб люди любили не перегривали горла. Величезна маса працєвничих і тже живє в єрїю гори й безпастаства. Тизь зладиться думаєш, що я вже зовсім лишаю тебе на ласку судьби, лишаю на отой вітер, що свичє під вікнами, як в поє на похоронах. Ні, так воно не! Я відріжжаю тільки тимчасово. Я хочу поділитися на ширший світ та на життя тих людей, що заберуть наш продукт за безціно, а ми живємо, як у тебе не хочє, бо поділяється що така обумарна я кажу, що не культури і тоді мусиє везти назад своє мізерію. А як продаєш, то за кілька? Так, аби збути. І смочуть з тебе останні соки. І коринно ми своєю мовчанією спекулянтську саранку. Всі жиє живємо нужденно, а чому? Бо незорганізовані. Кожний думає про своє власне, а ніхто про спільне.

Ото ж я бодай на короткий час поділюсь між люде, котрі вже організовані, розгланусь. Ті люде протягають до нас свої руки, а живє і робітничий. Ми ж діти одної матері — праці. Може серед них хоч на хвилину забуду своє горе й нужду. Я як тже так тже чєрствий на тій фармі. Ще й сам не знаю, що затра буде зі мною... Хіба тепер фермер знає, що з ним затра буде? Придуть, забуть все за морєч. А сам він нещасний не знає, що з собою робити: молитися богу, сваритися з сусіом, або тжиче самогубку. Зрештою, нашо я не все той опоніако? Ну, бувай здоровіа... Крипсь! Я скоро верну до тебе, до одноїкої своєї порки і розради.

Стация. Купую тикет до Віннігеті.
— Хочеш ретора? — питає агент.
— Ні.
— Аеш фор гуд?
— Це вже моє діло.

Рухиш потяг. Зацепів, загудів і піднає. Колеса по рельсах начє марш тобі вибивають.

— А яка не класа? — питає свого сусіа.
— Перша.
— Почуваю себе начє жабє/лікшу. Личє, подумайте, замураний фермер іає першою класою. Занудит тижня, коли гадаю, кізко він здер з мене за ту класу. Орайт, вези хоч на тямтой сайт. А через кілька хвлин чує:
— Лест кол фермєр! — Дякую, — відповів, — мені стара дала лотч на дорогу.
Відтак питає свого сусіа:
— Чи не знаєте, по чому тепер платиться безрота?
— Напевно, краше, не знаю, але вартість худобни краше як вартість робітничка, це я знаю напевно.

Я подіжував за віділові і рішии більшіє при шо сусіа не втятий, бо мені й без того було гірко. Я пірнув в свої мрії. Десь хтось заговорив про кредит і перед моїми очима змивалася картина. Тепер фермерам нема кредиту. А комєсє, плєчєсє світової рині булє для фермерів кредити. Чому то так? Аж оклик — "Саскатун іксєт" — аниє мене з задуми. Саскатун! Пригадує собі моголіньску гадєлюю. Колєс туж відібуваює конгрєс за конгрєсом, буга і в ая одному, стає старшим. Тоді на тйм гадємі будуть вивозувати резолюціонєри, і завяті борці, які стаять дуба за поновелін наш народ. Сюва ті я ніби нічє, бо слухав їх не ухами, але ротом. А тепер як згадаю! Були та пожелания. Вам дай, до Чєловочини дай, до Віанді дай. Агі на нас! Коли то вже я самі на себе заробите, не говорючи про те, що час вже, щоб ви й я нам щось дали. А ми вже вам надавали. Тепер ви клєчєте на "Укр. Голос" до тверєго життя. А тож до того часу ми були пині? Ні, крєсно дякую, але йдїть дальше, бо від мене вже нічого не дєстане. Ані зломаного цєнтушу. Відідуєчи з томоу, я й Янової наваздо, щоб, коли бєсє борони завїтає якийсь панський жєбрак, показала йому на коєбу.

Другого дня я вже в Віннігеті. Зліз з потягу, перевїз інєстїацію своєї особи, чи не відішла частина мене де в дорогу і ввійшов на вулицю. В голєві трохи шуміло. Я дивився на люде, що стаяли по вулиці, а думка моя була коло Янової: чи заробю я вона там, чи не забрав там на обору який колєктор мїлїуної ноцї... Коли б хоч все було гаразд, поки я вернусь.

ПОСЕРТНА ЗГАДКА.
Кенмор, Алта.
Діаємос з нашими товаришами робітничими і робітничими сумною вісткою. Дня 3. марта о годінї 8. вечєром впає в майні на т. Дмитра Пєррєрашука камінь і убив його на місці. Покійний походив з села Барбїни, повіт Ванкїши, Букєовина. Поживив в старім краю жену і двоє дітєй. До Канаді прїїхав 1913 року і зарєз вступив в Укр. Соц. Дєм. Партію, а з її закриттям став чєном Ст. Ур.Д. і був одним з найкращих членів в нашіх товаристві.
Спи, Товаришу, земля Тобї пером. А. Кірїяччук.

Діаємос з нашими товаришами робітничими і робітничими сумною вісткою. Дня 3. марта о годінї 8. вечєром впає в майні на т. Дмитра Пєррєрашука камінь і убив його на місці. Покійний походив з села Барбїни, повіт Ванкїши, Букєовина. Поживив в старім краю жену і двоє дітєй. До Канаді прїїхав 1913 року і зарєз вступив в Укр. Соц. Дєм. Партію, а з її закриттям став чєном Ст. Ур.Д. і був одним з найкращих членів в нашіх товаристві.
Спи, Товаришу, земля Тобї пером. А. Кірїяччук.

УВАГА!
БЕЗТАЛАННА!
Старинний відділу Секції Жінки-Робітничий ім. Степана Мельничука при Ст. Ур.Д. в Іст Кидданон відіграєсьє в суботу, дня 15. марта ц. р. в Українсьім Робітничім Домі в Іст Кидданон драму в 5-ох діях зі співами і танцями відомого драматурга І. Тобілевича п. н.:

БЕЗТАЛАННА
Драма наскрізь болоча і до глубини душі зворуваюча. Молодий парубок на селі жєнітьсьє з дївчиною-красавицею, яку опїєса покидає і залєблюєтьсьє з другою. Підлєджуєчїя цєй останньої і безнастанї цєкованнїя проти його жінки доводять до того, що він убиває своєю жінку, щоб одружити з цєєю другою.
Штука ця виставляється першїй раз на сцені Ур.Д. в Іст Кидданон.
Отже приходить громадо на це представлення, а не пожелаете. Вступ лише 25 ц. Початок точно о годінї 8. вечєром.

УВАГА РОБІТНИКАМ! Повідомяємє тих робітничих, що працюють в Онтєрїю, на сїдї віді Віннігеті, що нас кільох фермерів завєли торговлю і шоби оминити посередників, чємо провадити просто з рук фермера до рук робітничих майже всі споживчі продукти як яїца, мєло, сир і т. н. і дешє з гроєрїєй. Тимчасова наша адреса така:
Ignatius Mamehur (24) Janow, Man.

ПОДІВКУЮ в дуже важній справі свого швагра Олексє Деркача з Рєпублїчєне, повіт Заставна, Букєовина. Має перебувати в Монрєалї. Хотї б про него знає або він сам хай напише на адресу:
M. Kalynehuk Elizabeth, Ont. (30) via Atikokan

ЧИ БАЧИВ хто з робітничих як Фрєк Гємбєоскїй зїстав забитий 8. сїчня 1924? Він працював на мості Бурбєк, Албєрта. Шо знає бив про цей випадок, прошу ласкаво повідомити мене на адресу:
Joseph Glemboski 1213 Elder Ave. New York, N. Y. (24)

ПОВІДОМЛЯЄМО українських робітничих міста Віннігеті, що з дієм 31. марта отворємо Українсьім Робітничім Пєкарнїю, в якїй будуть працювати тільки ювіїні пєкарї робітничі укр. народности. Надїємось, шо укр. робітничі будуть домагатися у своїх сториників хлїба з нашої пєкарнї. За задоволення хлїбом з нашої пєкарнї речувє.
Українська Робітничка Пєкарня 626 Stella Ave., Winnipeg, Man.

УЧИТЕЛЬКА музики Марїя Кєкїшнїва, яка нещавно прїїбула зі старого краю, учиє гри на піні малїх і дорослїх. Просїть зголомашити на адресу:
Phone: J. 1874 691 Selkirk Ave.

ФІНАНСОВЕ СПРАВЗДАННЯ ВІДІЛУ СТОВАРИШЕННЯ УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЦЬКИЙ ДІМ В ВІННІГЕТІ ВІД 1. ЛЮТОГО ДО 31. ГРУДНЯ 1923 Р.

	ПРИХОДИ:											
	Лютый	Март	Квітень	Май	Червень	Липень	Серпень	Вересень	Жовтень	Листопад	Грудень	Заг. сума
З представств	\$347.38	\$ 703.35	\$ 304.70	—	—	—	—	—	\$ 451.30	—	\$ 524.41	\$ 2,331.14
З концертів	74.35	106.86	238.45	—	141.18	—	—	—	271.88	—	—	1,309.68
Діточа Школа	—	64.65	16.75	19.50	64.50	63.00	74.00	60.00	60.50	74.00	69.50	566.40
Мандолинова Школа	8.54	11.75	6.75	3.15	7.00	6.10	11.35	11.80	6.00	9.30	11.35	93.03
Штєр (буфет)	—	100.00	200.00	100.00	100.00	—	100.00	—	150.00	250.00	150.00	1,150.00
Рент галї	—	209.25	150.44	98.00	53.00	56.00	15.00	73.00	23.00	53.00	150.72	881.51
Довг	—	—	388.25	—	144.00	57.16	486.85	71.00	159.50	210.00	202.75	2,371.51
Членськї вкладки	43.90	652.00	39.30	17.00	—	9.90	12.60	3.10	—	15.20	65.80	206.80
Гардероба	16.50	35.10	8.50	2.50	—	6.95	—	—	2.00	—	13.50	85.05
Пієніки	—	—	—	—	855.20	513.66	188.32	—	—	—	—	1,567.18
Ріжні приходи	—	39.45	44.00	3.70	—	—	—	—	—	2.00	167.20	256.35
Разом	\$490.67	\$1,922.51	\$1,397.14	\$243.85	\$1,364.88	\$712.77	\$868.12	\$364.70	\$1,124.18	\$613.50	\$1,686.39	\$10,808.71

	РОСХОДИ:											
	Лютый	Март	Квітень	Май	Червень	Липень	Серпень	Вересень	Жовтень	Листопад	Грудень	Заг. сума
Музика і участь в концертах	\$ 40.00	\$ 90.00	\$ 50.00	—	\$ 40.00	\$ 40.00	\$ 20.00	—	\$ 150.00	\$ 10.00	\$ 54.00	\$ 494.00
Режїсер і рент парку	40.00	60.00	40.00	—	20.00	20.00	10.00	—	25.00	—	30.00	245.00
Розалїчення оголошень і розходи на пієніки	20.00	26.00	—	25.00	102.25	209.94	75.26	115.50	20.00	—	—	584.95
Платня робітничам	154.00	284.00	287.00	204.00	205.00	195.00	235.00	201.00	204.00	—	284.00	2,485.00
Світло і вода	5.79	45.71	—	40.93	21.91	16.52	17.94	13.00	13.00	39.72	52.93	267.45
Воєнний податок	26.08	2.00	60.93	49.38	—	2.00	—	3.00	48.21	1.00	65.09	257.69
Довг	—	652.00	388.25	—	144.00	—	—	—	774.50	100.00	312.75	2,371.50
Ріжні розходи до сцени і гардероби	—	—	4.15	—	—	—	—	—	—	—	43.75	47.90
Рент костюмів і мебелів	22.00	27.60	17.00	7.5	—	—	—	—	32.50	—	32.25	132.10
Стежки на пієніки і концерти	5.40	—	6.30	—	—	7.37	—	—	—	—	—	19.07
Вугал	—	109.49	137.80	52.26	—	—	—	—	—	35.20	112.09	446.84
За членськї стемлї	24.00	—	—	—	—	—	—	—	150.00	—	—	174.00
Лїценєнє, податок і аєкєрєнє	—	—	—	357.00	—	1,036.23	2.50	—	—	—	617.44	2,013.17
Інструменти, нотї і книжки до бібліотеки	—	7.80	1.50	17.30	476.65	22.63	—	9.30	15.00	3.25	43.43	596.86
Ріжні розходи	30.20	80.51	7.80	45.92	181.65	25.00	49.57	76.82	415.00	46.86	69.11	1,027.44
Разом	\$367.47	\$1,386.11	\$1,000.73	\$792.54	\$1,191.46	\$1,565.69						